

FÜGEFA

A császentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Az Ige testté lett, és köztünk lakott!” (Jn1,14)

Karácsony, értünk történt mentőakció

A világ nem úgy gondolkodik, mint az Isten. Ha megtervezhetnénk, hogyan határozzuk meg a történelem legfontosabb pillanatát, nagy eséllyel egy nagy katonai győzelmet vagy egy lenyűgöző természeti eseményt állítanánk a középpontba, amely mindenki figyelmét felkelti.

Ezzel szemben, hogyan koreografálta Isten azt a pillanatot, amely alapvetően megváltoztatta az emberiség életét? Egy csecsemővel, aki jászolba fekszik, a pajtában lévő állatokkal körülvéve. Ez a csodálatos születés, amelyet a világ nagy része észre sem vett, egy új kezdetet jelentett az emberiség számára.

Talán Isten ezzel a cselekedetével azt akarta mondani nekünk, hogy rosszak a prioritásaink. Az akarta mondani, hogy hajlamosak vagyunk a felszínre összpontosítani, miközben a történelem belülről árad, amelyet a Lélek dinamikájának motorja hajt. Vajon Istennek melyik a fontos, a birodalmak, a gazdaság a szerkezeti elemek, vagy egy lélek?

Melyek azok a magasságok és mélységek, ameddig Isten elmenne, hogy megmutassa, mennyire törődik velünk?

Isten belépésének a világba, ennek nagyszerűsége nemcsak az, amit értünk tett, hanem az, hogy kivé vált értünk. Annyira szeretett minket, hogy olyan szorosan egyesült velünk, hogy emberré lett. Megtestesülésének pillanata új kezdetet jelentett, belülről teremtve újra az emberiséget.

A karácsony egy forradalom volt, amely mindent megváltoztatott azáltal, hogy ledöntötte a határokat föld és ég, Isten és ember között. Isten, maga az élet teljessége, aki túlmutat az univerzumon, önként lépett be teremtményébe, hogy ne egyszerűen mellette létezzünk, hanem eggyé váljunk vele. Ezért a megtestesülés nagyobb, mint a teremtés, nagyobb, mint a Paradicsom boldogsága, nagyobb minden másnál, mint amit Isten tehet értünk. Még azután is, hogy elutasítottuk őt, és egyre mélyebbre süllyedtünk a bűnbe, eljött hozzánk, és azt mondta, hogy ne féljünk, mert itt van közöttünk.

(folytatás a 4. oldalon)

8.
oldal

*Adventus Domini –
Az Úr eljövetele*

12.
oldal

*Ha elmulasztjuk
az adventet, akkor
a karácsonyt is*

14.
oldal

*Irgalmasság
és igazság*

Liturgikus útmutató

DECEMBER
1
CSÜTÖRTÖK

(Szent Blanka, Szent Charles de Foucauld)
Iz 26,1-6; Zs 117; Mt 7,21.24-27
Bízzatok az Úrban, mert az Úr a
mi közziklánk mindörökké

DECEMBER
2
PÉNTEK

(Szent Lúcius, Szent Szilvánusz)
Iz 29,17-24; Zs 26; Mt 9,27-31
Azon a napon a vakok szemei látni fognak

DECEMBER
3
SZOMBAT

XAVÉRI SZENT FERENC
(Szent Szofonias)
Iz 30,18-21.23-26; Zs 146; Mt 9,35 - 10,1,6-8
Megkegyelmez az Úr, ha hozzá kiáltasz

DECEMBER
4
VASÁRNAP

ADVENT 2. PÉNTEKJA
(Damaszkuszi Szent János, Szent Borbála)
Iz 11,1-10; Zs 71; Róm 15,4-9; Mt 3,1-12
Tele lesz a föld az Úr ismeretével

DECEMBER
5
HÉTFŐ

(Szent Szabbás apát)
Iz 35,1-10; Zs 84; Lk 5,17-26
Maga az Isten jön, és megszabadít minket

DECEMBER
6
KEDD

(Szent Miklós)
Iz 40,1-11; Zs 95; Mt 18,12-14
Az Úr eljön, és mint pásztor úgy
legelteti nyáját, ölébe veszi bárányait

DECEMBER
7
SZERDA

SZENT AMBRUS
Iz 40,25-31; Zs 102; Mt 11,28-30
Akkik az Úrban bíznak, erejük megújul

DECEMBER
8
CSÜTÖRTÖK

SZÚZ MÁRIA SZEPLŐTELEN FOGANTATÁSA
(főünnep) / Ter 3,9-15.20; Zs 97;
Ef 1,3-6.11-12; Lk 1,26-38 / Ellenségeskedést
támasztok köztéd és az asszony közt

DECEMBER
9
PÉNTEK

(Szent Cuauhtlatoczin Didák)
Iz 48,17-19; Zs 1; Mt 11,16-19
Bárcsak figyeltél volna parancsaimra

DECEMBER
10
SZOMBAT

(A Loretói Szűz Mária)
Sir 48,1-4.9-11; Zs 79; Mt 17,10-13
Jel lettél, hogy az apák szívét fiaikhoz fordítsd.

DECEMBER
11
VASÁRNAP

ADVENT 3. VASÁRNAPJA
(Szent I.Damazus pápa)
Iz 35,1-6a.10; Zs 145; Jak 5,7-10; Mt 11,2-11
Maga az Isten jön, és megszabadít minket

DECEMBER
12
HÉTFŐ

(Guadalupi Szűz Mária)
Szám 24,2-7.15-17a; Zs 24; Mt 21,23-27
Csillag jön fel Jákobból,
királyi pálcá támad Izraelből

DECEMBER
13
KEDD

SZENT LÚCIA
Szof 3,1-2.9-13; Zs 33; Mt 21,28-32
A szegény és nincstelen nép
az Úr nevében keres oltalmat

DECEMBER
14
SZERDA

KERESZTES SZENT JÁNOS (Szent Venantius
Fortunatus) / Iz 45,6b-8.18.21b-25; Zs 84;
Lk 7,18b-23 / Harmatozások, egek
a magasból, hulljon igazság a fellegekből

DECEMBER
15
CSÜTÖRTÖK

(Boldog Brenner János)
Iz 54,1-10; Zs 29; Lk 7,24-30
A hozzád való hűségem nem szűnik meg -
mondja könyörülő Urad

DECEMBER
16
PÉNTEK

(Szent Adelheid-Etelka)
Iz 56,1-3a.6-8; Zs 66; Jn 5,33-36
Nemsokára eljön szabadításom,
és megnyilvánul igazságom

DECEMBER
17
SZOMBAT

Ter 49,2,8-10; Zs 71; Mt 1,1-17
Nem távozott el Júdából a jogar

DECEMBER
18
VASÁRNAP

ADVENT 4. VASÁRNAPJA
Iz 7,10-14; Zs 23; Róm 1,1-7; Mt 1,18-24
Íme a szűz méhében fogan, és fiút szül

DECEMBER
19
HÉTFŐ

Bír 13,2-7.24-25a; Zs 70; Lk 1,5-25
Sámson felnövekedett: az Úr lelke
működni kezdett benne

DECEMBER
20
KEDD

(Szent Teofil)
Iz 7,10-14; Zs 23; Lk 1,26-38
Íme a szűz méhében fogan, és fiút szül

DECEMBER
21
SZERDA

(Kanízus Szent Péter)
Én 2,8-14 vagy Szof 3,14-18a Zs 32 Lk 1,39-45
Szerelmesem hangját hallom:
jön már ugrálva a hegyeken

DECEMBER
22
CSÜTÖRTÖK

1Sám 1,24-28; 1Sám 2,1,4-8; Lk 1,46-56
Az Úr teljesítette kérésemet, amit kértem tőle

DECEMBER
23
PÉNTEK

(Kenty Szent János, Szent Viktória)
Mal 3,1-4.23-24; Zs 24; Lk 1,57-66
Elküldöm követemet, aki
egyengeti előttem az utat

DECEMBER

24

SZOMBAT

(Szent Ádám és Éva)
2Sám 7,1-5.8b-11.16; Zs 88; Lk 1,67-79
A te házad és királyságod örökre megmarad

DECEMBER

25

VASÁRNAP

KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE
(Szent Anasztázia)
Iz 52,7-10; Zs 97; Zsid 1,1-6; Jn 1,1-18
Látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását

DECEMBER

26

HÉTFŐ

SENTE ISTVÁN VÉRTANÚ (ünne)
ApCsel 6,8-10; 7,54-59; Zs 30; Mt 10,17-22
Uram, kezedbe ajánlom lelkemet

DECEMBER

27

KEDD

SENTE JÁNOS APOSTOL (ünne)
(Salkaházi Sára)
1Jn 1,1-4; Zs 96; Jn 20,2-8
Az élet ígését hirdetjük nektek

DECEMBER

28

SZERDA

APRÓSZENTEK (ünne)
1Jn 1,5 - 2,2; Zs 123; Mt 2,13-18
Isten világhosság, benne
nyoma sincs a sötétségnek

DECEMBER

29

CSÜTÖRTÖK

(Becket Szent Tamás)
1Jn 2,3-11; Zs 95; Lk 2,22-35
Aki szereti testvérét, az világhosságban él

DECEMBER

30

PÉNTEK

SENTE CSALÁD (ünne)
Sir 3,2-6.12-14 vagy Kol 3,12-21
Zs 127 Mt 2,13-15.19-23
Aki tiszteli atyját, hosszú életű lesz

DECEMBER

31

SZOMBAT

(Szent I. Szilveszter pápa)
1Jn 2,18-21; Zs 95; Jn 1,1-18
Gyermekeim, itt az utolsó óra!

Magyar és Magyarországhoz köthető szentek

Szent Hedvig

Hedvig 1374 körül született Magyarországon, Nagy Lajos magyar és lengyel király, valamint Erzsébet boszniai hercegnő harmadik gyermekeként. Szülei az ausztriai Lipót herceg fiának, Vilmosnak ígérték feleségül, Hedvig négy, Vilmos nyolc éves volt, amikor a házassági ígéret szertartását elvégezték.

Apja a magyar trónra szánta, de halála után az özvegy Erzsébet és a nemesek a legidősebb lányt, Máriát ültették a magyar trónra, Hedviget pedig a lengyelre. Hedvig 1384-ben érkezett Krakkóba, október 15.-én koronázták meg.

A lengyelek Vilmost nem akarták királyuknak, ezért amikor Jagelló litván fejedelem követeket küldött, hogy megkérje Hedvig kezét és azt az ígéretet tette, hogy vele együtt az egész litván nép megkeresztelkedik, szívesen fogadták.

A királynő beleegyezett a házasságba, Ulászló 1386-ban testvéreivel és kíséretével együtt megkeresztelkedett Krakkóban. Hedvig a Wavel katedrálisban nyilvánosan visszavonta

gyermekkorában tett házassági ígéretét és hozzáment Jagelló Ulászlóhoz, akit II. Ulászló néven királlyá koronáztak.

A királynő aktívan részt vett az állam életében, többek között elérte, hogy a pogány litván nép megkeresztelkedjen, hogy IX. Bonifác pápa engedélyezze a krakkói egyetemen a teológia fakultást. Szívén viselte a betegek, árvák, szegények sorsát, kórházakat látogatott, betegeket ápolt, rengeteget fáradozott a paraszt-ság nyomorának enyhítésén.

1399-ben halt meg és már 1426-ban elindították Hedvig boldoggáavatási eljárását, de Jagelló Kázmér feleségével (Habsburg Erzsébet) otthont

kapott a Hedvig elleni ellenszenv. Szent II. János Pál pápa 1997. június 8.-án avatta szentté Krakkóban, ünnepe július 18.-án van.

archiv.katolikus.hu/szentek/0718.html

www.magyarokurir.hu/kultura/szent-hedvig-kiralyno

Boros Bogárka

Karácsony, értünk történt mentőakció

(folytatás az első oldalról) Jézus, egyszerűen azért, aki ő – Isten emberré lett – a jó hír maga, amely megadja életünk legmélyebb értelmét. Jézus által örökre helyünk van Istenben.

Jézus azért jött, hogy helyre állítsa a világot, az embert. Ahogy C. S. Lewis írja, „a megtestesülés rejtett mentőakció volt” „A kereszténységnek az a története, hogyan szállt partra a jogos király, mondhatni álruhában.” De Isten nem úgy oldja meg a problémákat, ahogy mi azt sokszor elgondoljuk, hogy elveszi őket, hanem átdolgozza őket, még egyszer belülről, ahol a legfontosabb. A jászolban fekvő kisbaba gondjaink orvosa, sebeink bekötőzője, aki magára veszi a bűnünket, és legyőzi azt velünk és értünk.

A történelem központi eseményeként a megtestesülés nem a múltban van. Amikor a liturgiában üdvösségünk nagy eseményeit ünnepeljük, azok misztikusan jelenvalóvá válnak számunkra. Beléphetünk a jászol színhelyére, ott térdelhetünk az, ökör és a szamár mellett, a pásztorokkal együtt örvendezve, és a bölcsékkel együtt hozva ajándékainkat.

Jézusnak a sebezhetősége, aki pólyába burkolódzva fekszik, le kell, hogy fegyverezzen minket. Ahogy egyre közeledünk hozzá, éreznünk kell, hogy megváltoztathat minket, hogy valóban elkezdheti megváltoztatni az életünket belülről kifelé haladva. Jézus azért jött, hogy újjáteremtse az emberiség egészét azért, hogy önmagához kapcsol bennünket. Azt mondja ma nekünk a jászolból: „Ezt érted tettem”. Arra hív minket, hogy „fogadj a szívedbe, engedd meg hogy én, ott születhessek meg”.

A megtestesülés forradalma folytatódik, az évnek ez az időszaka, adventtől vízkeresztig, lehetőséget kínál számunkra, hogy befogadjuk a felüdülés és a megújulás munkáját, amelyet Jézus hoz nekünk. A jászolhoz visszük a

terheinket, és a kis Jézuson elmélkedve arra összpontosítunk, ami valóban a legfontosabb.

Karácsonynak a valósága, nem a feldíszített fenyőfáról, a tömérdek ajándékról, az egynapos fegyverszünetről szól, nem ez, adja az ünnep igazi mélységét és örömét. Az igazi oka annak, hogy egymást megajándékozzuk és szeretnénk együtt tölteni ezt az időt az, hogy valami olyan fontos esemény történt, hogy tovább kell ünnepeelnünk, még több mint 2000 évvel később is.

Annak ellenére, hogy nagyon sok akadály áll a karácsony valódi értelmének útjában, arra vagyunk hivatva, hogy segítsünk az embereknek megtapasztalni a karácsonyi időszak igazi csodáját. Ha vidámak akarunk lenni az ünnepek alatt, akkor éljük meg Jézusban az igazi békét és vidámságot. Jézus az, aki megváltoztathatja és meg is fogja változtatni az életünket, ha hagyjuk, ha beengedjük az általa hozott reményt, hogy eljön hozzánk, ember-révalva mindenki számára.

Jézus közénk jött, hogy örökre egygé váljunk Istennel. Ezt érdemes megünnepelni, és erről érdemes beszélni! Mert karácsonykor újra megörökíthetjük a történetet, újból megtapasztalhatjuk a csodát, és megoszthatjuk a vele járó örömet.

Marci pap

Rorate szentmise, azaz vágyakozás és várakozás

Rövid cikkem első gondolataként egy kérdés fogalmazódik meg bennem: Mit jelent számomra/számunkra a rorate?

Először is fontosnak tartom tisztázni a rorate fogalmát. A szó a latin nyelvből ered, jelentése: harmatozzatok. E szó hallatán a mindannyiunk számára a karácsonyt megelőző adventi időszak jut eszünkbe, amikor minden reggel ún. rorate szentmisén veszünk részt. Számomra a rorate szentmisének különleges varázsa van. Ez a szentmise mindig hajnalban van, amikor még mindent sötétség borít. Tél van. Advent van, már ég az első gyertya az adventi koszorún. Annak ellenére, hogy sötét van, az emberek mégis megindulnak a templomba a hajnali Szentmisére. Ilyenkor általában sokkal többen vannak, mint más hétköznapiokon a szentmisén, vannak olyan helyek, ahol tele van a templom, amelynek a látványa nagy örömmel tölti el az embert. A szentmise szövegei vágyakozásra és várakozásra biztatnak bennünket: „Harmatozzatok egek onnan felülről...”, „Éljünk szentül és buzgón ezen a világon, várakozzunk boldog reménységgel nagy Istenünk dicsőséges eljövételére!” (Tit 2,12-13) Együtt várakozunk és vágyakozunk a fényes-séges Úr eljövételére. Amikor pedig vége van a szentmisének és kimegyünk a templomból, már világosság van. Ez jelkép számunkra. Biztató, hogy eljön az igazi Fény, amely bevilágítja szívünket és életünket, hiszen amikor még sötétben élünk, akkor bűnben élünk, de amikor már eljön a Világosság, a Fény, akkor már teljesen új emberekké válunk. Ez a Világosság az igazi békével és világossággal tölti be életünket.

Ahhoz, hogy jobban megismerjük a rorate szentmise lényegét, és megtartásának idejét, fontos, hogy visszatekintsünk a történelembe. A rorate szentmisét a középkorban a Szűzanyához és az angyali üdvözlethez kötötték és így született meg az „aranyos mise” – elnevezés is. Továbbá fontos kérdés volt az egyházi írók körében az angyali üdvözlőnek az

időpontja, az hogy milyen napszakban látogatta meg Gábor angyal a Szűzanyát. Az éjszakát jelölte meg, mert az estével válik a nap teljessé és így teljeseedik be Szt. Pál írása miszerint Isten akkor küldte el fiát, amikor elérkezett az idők teljessége. (Gal 4,4) Az éjszakai időmeghatározást követően alakult ki a népek körében az esti ima utáni Máriát köszöntő imádság. Ezzel a hagyománnyal alakult ki az a szép népi hagyomány, amely szerint Isten a sötétségben jött hozzánk és hozta meg számunkra az örök világosságot. A rorate szentmise is ezt kívánja érzékelteni velünk. A hajnali órákban arra várunk, hogy a napkeltevel eljőjön közénk „felkelő Napunk a magasságból”, s „lépteinket a béke útjára vezérelje” (Lk. 1,78).

Egyházunk előírásai szerint ezt ünnepeljük advent 1 vasárnapját követő hétfőtől december 16-ig. December 17-től 24-ig nem rorate szentmise van. Ezekben a napokban a szentmise szövegei úgy mutatják be számunkra az érkező Urat, mint aki már nagyon közel van hozzánk. Összegzésként: Mit jelent számunkra a rorate szentmise? Nem mást, mint az igazi fény utáni vágyakozást és az Őrá való várakozást. Ezekkel a gondolatokkal nézzünk az előttünk álló adventi időre. Teljes reménnyel és az ének szavaival várjuk Üdvözítőnket: „Ó, jöjj, ó, jöjj, Üdvözítő!”

Áldott adventet és kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket!

Léstyán László

A négy gyertya története

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer négy gyertya. Olyan nagy volt a csend körülöttük, hogy tisztán lehetett érteni, amit egymással beszélgettek

Azt mondta az első
– ÉN VAGYOK A BÉKE!

De az emberek nem képesek életben tartani. Azt hiszem, el fogok aludni. Néhány pillanat múlva már csak egy vékonyan füstölő kanóc emlékeztetett a hajdan fényesen tündöklő lángra.

A második azt mondta:
– ÉN VAGYOK A HIT!

Sajnos az emberek fölöslegesnek tartanak. Nincs értelme tovább égnem. A következő pillanatban egy enyhe fuvallat kioltotta a lángot.

Szomorúan így szólt a harmadik gyertya:
– ÉN A SZERETET VAGYOK!

Nincs már erőm tovább égni. Az emberek nem törődnek velem, semmibe veszik, hogy milyen nagy szükségük van rám. Ezzel ki is aludt.

Hirtelen belépett egy gyermek. Mikor meglátta a három kialudt gyertyát, felkiáltott: De hát mi történt? Hiszen nektek égnetek kéne mindörökké!

Elkeseredésében hirtelen sírva fakadt.

Ekkor megszólalt a negyedik gyertya: Ne félj! Amíg nekem van lángom, újra meg tudjuk

gyújtani a többi gyertyát.
– ÉN VAGYOK A REMÉNY!

A gyermek szeme felragyogott. Megragadta a még égő gyertyát, s lángjával új életre keltette a többit. Add, Urunk, hogy soha ki ne aludjon bennünk a remény! Hadd legyen eszköz a kezekben, amely segít megőrizni mindannyiunk szívében a hit, remény, szeretet és béke lángját!!!
Ámen.

Karácsonyváró ötletek, amik nem kerülnek sokba.

Az advent lényege nem a pörgés, hanem az elcsendesedés és az egymásra figyelés. A szokásos ünnepi készülődés mellett a léleekben való felkészülés is fontos. Ha ilyenkor mi magunk is ajándékok vagyunk, az minket is örömmel tölt el. De kivel találkozunk, mit olvassak, kiről gondoskodjak, mit ne halogassak tovább? Erre csak te tudod a választ! Néhány ötlet a hangulódáshoz.

1. Hívd fel telefonon egy régen látott barátot, ismerőst, unokatestvért. Ki jut eszedbe, akit már régen láttál?

2. Olvass el egy novellát, történetet vagy karácsonyi mesét! Vedd elő azt a könyvet, amit már régen el akartál olvasni, de eddig nem volt rá idő.

3. Akkor is, ha kihívást jelent megtalálni, hogy mit is dicsérhetnék meg rajta...Keress valakit a környezetemben, akit „nehéz” szeretni (pl., osztálytárs, barát, tanár) és kritizálás helyett keress meg benne valami jót.

4. Nézzetek meg közösen egy filmet vagy színházi előadást a szüleiddel

5. Hívj fel valakit, pl. egy távol élő rokont, ismerőst. Kérdezd meg, mi van vele, és hallgasd végig a választ. Megbeszélés, gyors egyeztetés helyett beszéljess vele úgy, hogy lássátok is egymást.

6. Válogassatok ki néhány ruhát és régi játékot és vigyétek el a jótékonyági gyűjtésre. Készítsetek cipős-dobozt a gyerekekkel azonos korú ismeretlen gyerek számára. Írjatok bele kedves üzenetet.

7. Gyűjts meg egy gyertyát vagy mécsest! Az adventi koszorú gyertyalángjának meggyújtása is alkalmas az együttlétre.

8. Ma figyelj arra, hogy segítőkészen és barátságosan közelíts másokhoz. A mosoly, a pozitív hozzáállás, az öröm ragadós!

9. Akivel eddig keveset beszélteél, akit szívesen megszólítanál, aki örülne, ha törődnél vele egy kicsit.

10.Ma hallgass meg türelemmel azokat, akik hozzád fordulnak, mások ötleteinek is próbálj örülni és támogatod őket!

11.Készíts egyszerű díszeket természetes anyagokból (ajtódísz, ablakdísz, karácsonyfadísz).

12.Mi az, amit már régen elterveztél, de nem volt időd, alkalmad megtenni? Esetleg halogattad? Most tedd meg!

13.Legyél te is jó tündér! Önkénteskedj, ma ajándékozd az idődet, munkádat másoknak, hiszen aki mást felüdít, az maga is felüdül.

14.Vegyél részt egy szervezett városi sétán vagy egyszerűen barangolj a kivilágított utcákon, ismeretlen falurészbe

15.Emlékezz vissza a régi karácsonyokra, adventekre fotóalbum vagy más emlékek segítségével. Beszélgessetek erről otthon.

16.Tudatosan figyelj napközben azokra a dolgokra, amiért hálás lehetsz. Este mondjátok el egymásnak, kivel milyen jó dolog történt aznap.

17.Adj még egy esélyt, bocsáss meg valakinek, aki megbántott téged.

18.Látogass el egy karácsonyi vásárra vagy keress fényekbe borított, feldíszített épületeket!

19.Tarts digitális böjtöt! Könnyebb lesz elcsendesedni, ha kicsit kivonod magad az online készenlétből, vagyis kutyümentes estét/délutánt/napot tartasz.

20.Menjetek el együtt korcsolyázni vagy túrázni, ha véletlenül esik a hó, szánkóznai.

21.Készíts és írd karácsonyi képeslapokat.

22.Próbálj ki egy új süteményreceptet.

23.Játsz társasjátékot, kártyát vagy más közös játékot a családdal.

24.Ami nem természetes, amit ajándékba kaptál (figyelmet, segítséget, lehetőséget). Kinek és mit? Ezt a fantáziádra bízom.

Jó készülődést!

Minden elvégzett feladat jutalma: a sorszámkhoz tartozó képeket színezd ki!

Adventus Domini – Az Úr eljövetele

*Advent van, s átjárja lelkem
a szeretet és az emlékezés.
Rájövök ismét – tán ezredszer –,
hogy szépen élni gyakran túl kevés.
Szeretni szóban és tettekben,
hinni, remélni szüntelen.
Táplálni kell mosollyal, öleléssel,
hogy emléked hibátlan legyen...
Kassák Lajos: Advent van*

Advent, Szent András apostol napjához (november 30.) legközelebb eső vasárnap, illetve annak előestéjével kezdődik és négy hétből áll, a negyedik többnyire csonka. A keresztény egyházi év kezdetét és a karácsonyi ünnepek kezdetét jelzi.

Az V. században alakult ki és épült be a karácsonyi előkészületi időbe a heti 3 napos kötelező böjt, valamint a hajnali misék. A keresztények kezdetben csak egy adventi vasárnapot ünnepeltek, a VII. században Nagy Szent Gergely pápa óta lett négy hetes. Az adventi időszakot 1570-ben V. Pius pápa tette kötelezővé az egyházban. A középkorban a négy vasárnap további jelentéssel bővült: először a megtestesülésben, másodsor a kegyelemben, harmadszor a halálunkban, negyedszer az ítéletkor jön el, és készülni kell az eljövetelére.

Advent négy hete hasonló a nagyböjt hat hetes bűnbánati időszakához, alkalmat kínál az önvizsgálatra, az együtt készülésre, az Úrjézus születésének megünneplésére. A szertartásokon különös hangsúlyt kap Szűz Mária tisztelete.

Egyes vidékeken „kisböjtnak” is nevezték ezt az időszakot. Keleten, Márton napjától hús- és tejterméktilalom is volt. Az Osztrák-Magyar Monarchia területére XIV. Kelemen pápa (1774) a szerdai, pénteki és szombati szigorú böjtöt írta elő, ami 1918-ig volt érvényben. Az adventi böjti idő alatt tiltották a zajos mulatságokat, az ünnepélyes házasságkötéseket,

úgy tartották, hogy „András zárja a hegedűt”. Ilyenkor a fogadóknak, kocsmáknak csak utasokat szolgáltak ki és elkötték a duda száját. A böjtölés hagyománya a XX. század közepén tűnt el, jelenleg egyházunkban nincsen böjti előírás.

Az egyházi szertartásokon, az adventi lelki felkészülés időszakában III. Ince pápa rendelte el a liturgia lila színét. Erre az időszakra a visszafogottság, egyszerűség jegyében az oltár díszítetlen marad, az orgona legfeljebb az éneket kíséri. A lila szín a bűnbánatot, a szent fegyelmet és összedettségét jelképezi, kivéve advent harmadik vasárnapját (örömvasárnap), amikor szabad rózsaszínt is használni, mert az Úr eljövetelének közelségét ünneplik.

Rorate caeli desuper, et nubes pluant justum.
Harmatozzatok, magasságos egek, s a felhők hozzák az igazat.

Az adventi időszak hajnali szentmiséje a roráté a római katolikus egyházban advent első vasárnapjától karácsony első napjáig tart, Angyali misének is nevezik, mert az angyali üdvözlés elmondásával fejeződik be. Régen szokás volt, hogy a gyermekek énekszóval, csengetéssel költögették a híveket, hogy a szentmisére odaérjenek.

Advent olyan ünnepeket, jeles napokat foglal magba, mint András napja november 30, Borbála napja december 4, Miklós

napja december 6, Luca napja december 13, Aprószentek napja december 29, Vízkereszt január 6. Ekkor van a téli napforduló ideje is, ez az időszak vallásos és népi szokáshagyományokban igen gazdag. Vidékünkön a hajnali mise idején zárva tartották az ajtót és ablakokat, hogy az ilyenkor állati alakot öltő boszorkányok ne ronthassanak a házakban, ólakban. Ezekben az ünnepeken a gazdálkodás és az egyéni élet sikerét próbálták megtudakolni és befolyásolni.

Disznóölő Szent András napjától kezdődtek a disznóvágások és disznótorok. Borbála napján, Borbála-ágot vágtak, majd az ágot vízbe állították, ha az kiszökdült, a követő évben megkérték a lány kezét. Luca napján a lányok 13 egyforma papírdarabra 13 fiúnevet írtak és minden nap tűzbe dobtak egyet. Karácsonykor a megmaradt papírt kibontva derült ki, hogy ki lesz férjük. Ekkor kezdték a Luca székét is készíteni, amelyre a karácsonyi misén felállva meg lehetett látni a boszorkányokat.

Katolikus vidéken a gyermekek karácsonyi éneket, jókívánságokat kántálva járták a falut.

Napjainkban az ünnepi előkészületekhez szorosan hozzátartozik az adventi koszorú, melynek őseit 1839-ben Johann H. Wichern németalföldi evangélikus lelkész készítette. Egy örökzöldekkel díszített szekérkeréken 24 gyertyát helyezett el, és minden nap egytel többet gyújtott meg karácsonyig. Ez a szokás az 1930-1940-es években kezdett terjedni katolikus vidékeken is.

Ma az adventi koszorú általában fenyőágból készített kör alakú koszorú, melyet négy gyertyával, 3 lilával és egy rózsaszínnel díszítenek. A gyertyákat vasárnaponként (vagy előző este) gyújtják meg, minden alkalommal egytel többet. A gyertyák színe megegyezik a liturgia színével, mely a bűnbánat és a megtérés jelképe, a meggyújtás sorrendje pedig az első, a második és a negyedik lila, a harmadik, a közelgő ünnepet szimbolizálva: rózsaszín. A négy gyertya jelképes jelentéstartalommal

bír: a hitet, a reményt, a szeretet és az örömet jelképezi, ezek a fogalmak a katolikus szimbolika szerint egy-egy személyre vagy közösségre is utalnak:

- Ádám és Éva – mint akiknek elsőként ígérte meg Isten a megváltást (hit);
- zsidó nép – akinek megígérte, hogy közülük származik a Messiás (remény);
- Szűz Mária – aki megszülte a Fiút (öröm – rózsaszín gyertya);
- Keresztelő Szent János – aki hirdette Jézus eljövetelét, és készítette az utat az emberek szívéhez (szeretet).

Régen a koszorúkat a mestergerendára akasztották és egyszerű méhviasz gyertyákat használtak, első vasárnap a kelet felé eső gyertyát gyújtották meg, másodikként a dél felé esőt, a harmadikon a nyugat felőlít.

Napjainkban a koszorúk színben, formában

nagyon változatosak.

Az adventi naptár eredeti jelentősége az volt, hogy elvezesse a karácsonyhoz a gyermekeket. Az első nyomtatott adventi naptár 1908-ban készült Münchenben. A naptárban a kis ablak mögött a karácsonyi ünnepkörre utaló gondolattal találkozhattak a gyerekek. Ez a vallási tartalom napjainkban mindinkább elhalványul és a kereskedelem egyszerűen decemberi naptárt csinált belőle, melyben édes-ségek és apró tárgyak kapnak helyet.

A betlehemezés, betlehemes játék: Jézus születésének, a Betlehemben történeteknek megjelenítése, a karácsony előtti napok legnépszerűbb misztériumjátéka, számos változata ismert (erdélyi, alföldi, dunántúli). A betlehemezők különböző méretű és formájú, általában templom formájú betlehemet vittek magukkal, amely szerepet kapott a játékban is.

A betlehemezés több játékrészből tevődhet össze, amelyek az egyes változatokban együtt, de önálló játékként is szerepelhetnek. Főbb jelenetei: a paradicsomjáték, amely Ádám és Éva bűnbeesésének történetét beszéli el és a szálláskeresés, amelyben a népszámlálásra Betlehembe érkezett várandós Mária és József szállást keresnek. Az erdélyi és bukovinai betlehemes játékok változata a csobánolás, amelyben a pásztorok álarcot viseltek. A betlehemezők játékukért gyümölcsöt, ételmezt vagy pénzt kaptak.

Az adventi időszak hagyományai közé tartozik a szentcsalád-járás, szentcsalád kilenced, mely a XX. század elejéről származó katolikus szokás, a Maria gravidatos késő barokk ünnepéből, valamint a középkori karácsonyi játékokból eredhet. A népszokás arról a bibliai eseményről emlékezik meg, amikor a gyermekét váró Szűz Mária és Szent József Betlehembe érvén szállást kerestek maguknak.

A karácsony előtt kilenc napon át kilenc családot minden nap más házhoz vitte a szent családot ábrázoló képet. A soros család előkészítette a házi oltárt, és égő mécsessel vagy gertyával várta. Térden állva énekeltek, imádkozták a loretói litániát, Szent József vagy Jézus Szíve litániáját, majd a szent család oltalmába ajánlották a családot.

Csikdelnén helyi hagyomány szerint legények hordozták a Szentcsalád képét, ami valószínű a férfiak ősi liturgikus elsőbbségével magyarázható, ezzel szemben más vidéken jellegzetesen asszonyi szokás volt.

A szálláskeresés karácsony utáni megfelelője, a „bölcsőcske”, Mária kis bölcsőben viszi gyermekét családokhoz, itt is énekelnek, imádkoznak majd a végén a vendéglátók apró ajándékokat adnak a csoportnak.

Bálint Sándor (1975): Karácsony, húsvét, pünkösd. Szeged.

Bálint Sándor (1977): Ünnepi kalendárium I-II., Budapest.

Benedek Marcell (1963): Magyar irodalmi lexikon. Akadémiai kiadó, Budapest.

Bokor József (1998): Hajnali mise, A Pallas nagy lexikona, Budapest.

Czárán Eszter (2005): Világnak Virága. Rovás Kft. Budapest.

Magyar katolikus lexikon. <http://lexikon.katolikus.hu/>

Molnár V. József (1998): Kalendárium. Örökség Könyvműhely.

Tátrai Zsuzsanna - Karácsony Molnár Erika (1997): Jeles napok, ünnepi szokások. Budapest.

Székely Gabriella

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Bartis Julianna
Kovács Gizella

Salamon Veronika
Ravasz Vilma

Mi így éljük meg

„Másnap visszajött a kis herceg.

- Jobb lett volna, ha ugyanabban az időben jössz - mondta a róka. - Ha például délután négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal; fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság. De ha csak úgy, akármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessen díszbe a szívemet... Szükség van bizonyos szertartásokra is.

- Mi az, hogy szertartás? - kérdezte a kis herceg.

- Az is olyasvalami, amit alaposan elfelejtettek - mondta a róka.”

Azt hiszem sokunknak ismerős a fenti jelenet. Antoine de Saint-Exupéry híres regényéből. Ez egy nagyon érdekes könyv, nekem személy szerint ahány- szor olvasom mindig valami újat mond. Sose gondoltam, hogy ez a történet összekapcsolódhat a fejemben a karácsonyi ünnepkörrel. Pedig azt hiszem a fenti idézet igazán aktuális napjainkban a karácsonyhoz. A szertartás is olyasvalami, amit alaposan elfelejtettünk. Alig éltem néhány évet, mégis azt érzem, hogy a karácsony teljesen más, mint nem is olyan sok évvel ezelőtt. A szertartás olyasvalami, amit alaposan elfelejtettünk: a fogyasztói társadalom és a nagy választék az üzletekben nagyon hamar rászoktatott arra, hogy ha szeretnénk valamit egyszerűen megyünk és megvesszük. Nem kell várnunk rá, vagy ha valamire igen is, nem feltétlen túl sokat. És így valahol kiveszett a várakozás, vágyakozás varázsa. Pedig szükségünk van rá, ahhoz hogy igazán értékelni tudjunk dolgokat.

Advent

Első vasárnap: Ha például délután négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni.

Tudom, hogy mikor jön? Hogy mikor érkezik? Tudom. Minden évben ugyanakkor, minden évben december 24-én, karácsony estéjén jön el hozzánk az Úr. Szerényen, gyermekként, a világ létező legnagyobb egyszerűségével besétál hozzánk. Kezdjük el ennek örülni, már adventben.

Második vasárnap: Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek

Advent már nem csak elkezdődött, hanem jövőre tart. Ha figyelek a várakozásra, csendre egyre inkább izgalommal tölt el, hogy közeledik. Én személy szerint ilyenkor egy este sem tudok lefeküdni a következő gondolat nélkül: „jön a karácsony!”

Harmadik vasárnap: Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal;

Vártunk már vendéget, ugye?

„Azt mondta 3-ra jön, vajon mikor érkezik? Van még időm lefőzni egy kávé? Előtettem, amivel megkínáljam. Még itt egy kicsit össze- seprek hamar, még készítek egy szörpöt.”

Ismerős? Ahogy közeledik az érkezés, egyre inkább izgatottak leszünk és az utolsó percekben már olyan nehéz várakozni.

Negyedik vasárnap: felfedezem, milyen drága kincs a boldogság

Gergely Anna

Ha elmulasztjuk az adventet akkor a karácsonyt is

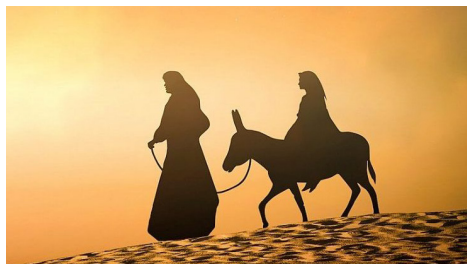
Mire készülünk az adventben a születésre, a halálra vagy valami másra készülünk? Ha röviden szeretnék válaszolni, akkor mindháromra. És attól tartok, hogy mindhárom állítást hajlamosak vagyunk félreérteni.

Azt mondjuk magunknak, hogy „Advent a karácsonyi időszakra való lelki készülődés időszaka”. Ez a mondat valóban igaz, és milyen jó lenne, ha ránk is igaz lenne! Ugyanis sok katolikus van, aki az adventet a világ által kínált karácsonyi örületre való felkészülés idejeként használja – vásárlás, főzés, díszítés, buli, ivás, evés...

Sokan úgy vélik, Krisztus már megszületett, Isten Fia, már Mária Fia ezért nem készülünk a születésére! Az advent csak annyiban készület a karácsonyra, amennyiben emlékezünk arra, hogy Krisztus Betlehemben született, hogy megkezdje küldetését, hogy megszabadítson minket bűneinktől. A karácsony pusztá szeptimentalizmus, ha nem vagyunk meggyőződve arról, hogy bűnösök vagyunk, akiknek megmentésre, megváltásra van szükségük!

Ahhoz, hogy felkészítsük magunkat az igazán félelmetes igazságok ünneplésére, miszerint a Megmentő Isten, egyben Velünk lévő Isten is, ki kell dobnunk az erkölcsi szemünket, le kell döntenünk bálványainkat és fel kell ébresztenünk a vágyat a felajánlott üdvösség befogadására. Ha nem tervezünk győnni advent idején, akkor nem gondoljuk komolyan a karácsonyt.

Az advent a halálra való felkészülés ideje is – Krisztusé és a miénk. Születésekor mirhát kap ajándékba, ami annak az előképe, hogy testét felkenik a temetésekor. Születésétől fogva halálra való bélyegezve. Advent a saját halálunkra való felkészülés ideje is. Zarándokok vagyunk ezen a földön, és napjaink végén számot kell adnunk életünk sáfárságáról, ajándékainkról és minden ránk bízott dologról.

A pásztorok és a bölcsek remegtek az áhítattól és az örömtől, amikor szentől szembe látták Krisztust. Mi mennyire vagyunk biztosak abban, hogy amikor ránk kerül a sor, mi is ezt tesszük? Bármelyik pillanatban eljőhet a halál bármelyikünkért, vagy Krisztus visszatér mindannyiunkért, és egyikünk sem tudja, mikor. Az advent a felkészülés, az éberség, és az alázatosság szükségességére emlékeztető időszak, még azok számára is, akik tudják, hogy még életük legjobb pillanataiban is haszontalan szolgák, akiknek szükségük van a Mester irgalmára.

Az advent annak az ideje, hogy le vessük azt, ami méltatlan hozzánk, helyrehozzuk azt, ami elromlott, visszaszerezzük tartásunkat és érenyeinket.

Az elején írtam, hogy az advent egyben a „valami másra” való felkészülés ideje is – valamine, amit valószínűleg hajlamosak vagyunk figyelmen kívül hagyni, elfelejteni vagy lebecsülni, pontosabban az Isten együttérzésére. Az „együttérzés” nem tévesztendő össze a „szánalommal”; Az együttérzés latin etimológiája a cum-passio, vagyis „szenvedni vele”. Isten Krisztusa, azért született a világra, hogy szenvedjen értünk, azért született a világra, hogy velünk együtt szenvedjen.

Karácsonykor felidézük, hogy Krisztus eljött a világra, és belépett az emberi állapot teljességébe (mindenbe, kivéve a bűnt), vagyis belépett korlátainkba, sötétségünkbe, gyengeségünkbe. Krisztus bátran és alázattal lép be minden rejtkehelyünkre – mert mi folyamatosan igyekszünk elrejteni Isten és önmagunk elől minden bűnünket, vágyunkat, sajnálkozásunkat és szégyenünket.

Isten Krisztusa, a Világ Világossága belép a sötétségünkbe, önmagunk által szabott börtöneinkbe, a pincéinkbe és padlásainkba, oda ahol megbújunk, és ott átölel minket, együtt szenved, velünk gyászol, majd utat kínál nekünk. Utat a fényhez, az élethez, sőt a dicsőséghez – ha engedjük neki.

Dietrich Bonhoeffer mondta, hogy az advent helyes képe a váratlanul kinyíló cellaajtó

képe, egy cellaajtó, amely csak kívülről nyílik. Ez a kép közelebb vihet bennünket ahhoz, hogy milyen kéne legyen az adventünk – a szabadulásunkra, emancipációnkra való felkészülésnek az ideje. Annak az időszakának, hogy felkészüljünk a megbocsátott és béklyó nélküli életre. Tudjuk, időre van szükségünk, hogy készen álljunk, egy ilyen nagy megváltásra, mert szívünkben és elménkben, olyan szokásokat sajátítottunk el, amelyek elvakítanak minket és nem látjuk a nyitott ajtót, sükketté tesszük a felszabadító hívásra, elernyesztünk az erős kezekkel szemben, amelyek felemelni, kiemelni akarnak bennünket.

Ha jól felkészülünk, akkor karácsonykor szívesen öleljük magunkhoz és nem engedjük el azt, aki megmenteni jött.

Marci pap

*„Nincs veszélyesebb vagy undorítóbb szokás, mint a karácsonyt ünnepelni, mielőtt eljön.”
G. K. Chesterton*

Veszélyes azért, mert a rohanás figyelmen kívül hagyja az élet legmélyebb rejtjelmeit, amelyek az adventi elmélkedések tárgyai: a halált, az ítéletet, a mennyet és a poklot; és ezek az elhanyagolásával szorongásokkal teli életre neveljük magunkat, mert nem tudjuk, miért lettünk teremtve, vagy mivé kell válnunk. Undorító, azért, mert a rohanó karácsony elrontja, a magasabb rendű dolgok iránti vágyat, és a szent örömet, gyorsan, hamar, unalmasa váló cselekvéssel, szórakozással próbálja helyettesíteni.

Advent a karácsonyi meglepetésre való felkészülés ideje, és ez paradoxonnak tűnik, hiszen

meglepetésre nem lehet felkészülni. De mivel Krisztus „mindig ősi, és mindig új”, előre tudjuk, hogy örökkévaló jelenléte mindig meg fog lepni minket, ahogyan minden nemzedéket meglepett azzal, hogy „mindent megújít”. Nem készít újat, a divattervezők teszik ezt. Ezért van az, hogy a kreációik gyorsan kimennek a divatból. Krisztus fogja azt, ami már létezik, és új életet lehel bele, új élettel tölti meg. Ezt teszi a fáradt világgal, és ezt teszi mindazokkal, akik alázatosan engedelmeskednek a kegyelmének.

Marci pap

Irgalmasság és igazság.

Sokszor megkérdeztem már magamtól, vajon az ünnepek hogyan váltak az összekapcsolódás, a béke, a feltöltődés, az ünneplés tökéletes kontextusából az év legstresszesebb időszakává. A felkészülés stressze. A ruhaválasztás stressze. A külsőségek stressze. A „tökéletes” ajándékok megtalálásának stressze. A politikáról, sportról vagy más lényegtelen témákról való vitatkozás stressze. Néhány ember számára... a pénzköltés stressze. És még sok más.

Teljesen elfelejtettük, hogy mi a célja ennek az időnek. Az egész egy stresszes rohanás, és a végén az emberek még stresszesebbek és fáradtabbak, mint előtte.

Az ünnepek után sokaknak szükségük van egy kis pihenésre, hogy kiheverjék az év végi nagy „lazítást”.

Nos... nem jogom megmondani, hogyan töltsd el a szabadidődöt. Erre már rá kellett volna jönnöd. Csak néhány javaslatom van...

Ez alatt az időszak alatt szánj 3-4 napot néhány fontos dologra.

Szánj egy teljes napot csak a párodnak. Nincs ünnepi készülődés. Nincs stressz. Nincsenek gyerekek. Nincsenek rokonok. Nincsenek barátok. Nincs más feladat. Szentelj egy napot 100%-ban annak a férfinak vagy nőnek, akivel megosztod az életed, és ünnepeld csak vele együtt a 2022-es év eredményeit.

Ha vannak gyerekeid, szentelj egy teljes napot csak nekik. Senki másnak. Örülj nekik. Csak tedd, amit akarnak, bármennyire is butaságnak tűnik. Ne mérgelődj. Ne gyakorolj nyomást se rájuk, se magadra. Szentelj egy napot a gyerekeidnek.

Szánj egy napot magadnak. Egy nap, hogy csak saját magaddal lehess. Csinálj valamit csak magadnak. Tedd meg azt a dolgot, amit

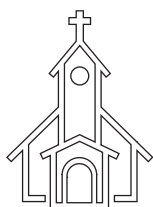

mindig is halogattál, mert sosem volt rá idő. Ez a nap a kudarcok és a sikerek számbavételének napja. Visszatekinteni és látni, végignézni hogyan fejlődöttél. És legfőképpen, hogy felismerd, tudatosítsd magadban: mit értél el. Végül, de nem utolsósorban, szentelj egy napot az Istennek. Bármit is jelentsen ez számodra. Hogy megéld az isteni oldaladat a válásodon keresztül, amelyhez ragaszkodsz. Hogy megéld az adományok által. Hogy megéld akár meditációval, akár más módszerekkel. Nem számít. Szánj rá egy napot.

Ha az év végi örületben legalább ez a 4 nap sikerül, akkor biztos vagyok benne, hogy szép év vége lesz számodra.

Áldott ünnepeket!

Lakatos László

Ünnepeink

- Advent vasárnapjai
- Szeplőtelen Fogantatás
- Karácsony, Jézus születése
- Szent Család ünnepe

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyház-községünk új tagjait:

Simon Johanna

Örvendezzünk, mert...

Megszületett az igazság a szeretetben, kétezer évvel ezelőtt a föld szívében: Betlehemben! Órá várt az egész világ, de a próféták ígéretei után különösen a választott nép fiai. A já-szoltól a Golgotáig egész életével bemutatta teremtő Atyánk hozzánk lehajló, végtelen szeretetét, és meghirdette az ő szép országának kezdetét, ahol majd igazságosság lesz és béke.

Az ő környezete megtapasztalta, hogy mind-azt, amit mondott, azt élte is. Így karácsony titka, az Ige megtestesülése egész életére igaz. Egyrészt megvalósította a próféták jö-vendöléseit, és őbenne ezek, mint mozaik-kockák, élő valósággá álltak össze. Ő és a kö-rülötte lévő kis csapat – az apostolok – oly áthatóan, erősen tudták az emberek elé élni a Szentháromság-Isten közösségi életét, hogy az mindenkit vonzani kezdett, aki egy csöppet is vágyódott az igazság és a tiszta szeretet után. Ő, aki látható emberi testben a Mennyei Atya tökéletes hasonmása lett itt a földön, úgy rendelkezett, hogy tanítványai is hasonlóképpen legyenek szentek, mint a Mennyei Atya.

Ebből és az Eucharisztia titkából sejtjük, mennyire szeretné, ha ő megsokszorozód-na ezen a földön. Nem véletlenül köszönnek így ebben az időszakban a keleti egyházban: "Krisztus születik – dicsóítsuk őt"! Pontosan azért dicsóítjuk az Istent, mert ő minden hű-séges, szófogadó tanítványában is megszüle-tik, akik Jézusra figyelnek, Jézust választják királyuknak, s akkor ő elküldi Szentlelkét, az igazság fényét az értelmükbe, hogy meg-értsék, mi az Isten terve. Elküldi a Szeretet Lelkét, hogy a kölcsönös szeretet által Jézus legyen jelen köztünk is. Így kezd megvaló-sulni a teremtő Atya terve (Szent Pál prófé-ciája), hogy Jézus lesz minden mindenben: az Úr fölöttünk, a vezető előttünk, társunk az úton, szabadítónk a bajban, jegyesünk a szívünkben.

Beengedjük-e mi is Őt az életünkbe? Nem csak karácsonykor – az egész évben? Hagyjuk-e,

hogy odaadja ajándékait, melyeket nekünk hozott? Engedjük-e, hogy társunk legyen egy-re nehezedő mindennapjainkban és örömeinkben is, szabadítónk legyen gondjainkban, Urunk legyen, akinek akaratát teljesítjük? Ha ezt tesszük, mi is elkezdjük megvalósítani Isten Országát, amikor ő lesz a minden mindenben – bennünk is. Ő pedig ígérete szerint százsorosán megajándékoz minket már itt a földön is, utána pedig az örök élettel: a vele való örök együttléttel.

Megszületett az igazság a szeretetben, kétezer évvel ezelőtt a föld szívében: Betlehemben! Engedjük neki, hogy bennünk most is megszülethessen!

Egyházközségünk minden hívének áldott karácsonyi ünnepeket kívánok! Imádkozom és mindenkit imára buzdítok azért, hogy az ünnepek elmúltával is minél több ember keresse a Jézussal való találkozást. Ajándékozzon meg a Jóisten minden testvért békével és szeretettel, amelyet továbbadhat-nak egymásnak!

Marci pap

Gondolatok születésnapra

Az Úr Jézus születésnapjához közeledve azon gondolkodtam, hogy vajon az idén mennyire lesz majd magányos az ünnepelt a saját születésnapján... és hogy mennyire vagyunk mi magunk is magányosak a kisebb és nagyobb közösségeinkben, akár a családban így az ünnepre készülődve.

Az életünk látszólag teljesen be van rendezve mindenféle külső eszközökkel arra, hogy a magány érzése fel se merüljön valakiben, különösen most az ünnepi forgatagban. Az online térben való könnyed és folyamatos egymáshoz kapcsolódás is azt az érzést erősíti bennünk, hogy ott vagyunk egymásnak, bármiikor azonnal megoszthatjuk a velünk történeteket az ismerőseinkkel. Ennek ellenére hiányérzetet tapasztalunk... a mindennapjainkban rendszeresen és ilyenkor Karácsony környékén talán még inkább. Vajon tudjuk-e tényleg, hogy igazából hogy van a barátunk, a rokonunk, a szomszédunk? Éreztetjük-e szeretetünket velük vagy letudjuk egy mondatral a kapcsolódást és megyünk tovább? Érdekel-e, hogy az ünnepelt maga hogy van egész évben, a hétköznapiakban is..? Figyelünk-e rá igazán vagy letudjuk az ünneplést a jól bejáratott szokásokkal?

Az ember kapcsolatra lett teremtve, Istenhez és az embertársainkhoz való szeretetkapcsolatra születünk. A kapcsolódásra való igényünk kiolthatatlan, és mégis megtörténik, hogy egyik-másik embertársunk magányosnak érzi magát. A magány nem egyedülléttel jelent, hisz nagy társaságban, családban vagy akár párkapcsolatban is lehetünk magányosak. A magány érzése a kapcsolataink minőségétől függ. Milyen minőségű emberi

kapcsolataim vannak? Milyen minőségű az Istenkapcsolatom, a Jézussal való kapcsolatom? Mit jelent az Ő születésnapja, eljövetele számomra személyesen és mit jelent számunkra mint közösség számára?

Mindannyian részei vagyunk a hálónak, a tervnek, Isten szeretettervének. Az Ő szeretete mindig megelőz bennünket és erre a fel-tétel nélküli szeretetre úgy tudunk neki vála-szolni, ha nyitunk felé és ha egymáshoz kap-csolódva Krisztust követjük. Amikor próbál-juk megélni, hogy mi vagyunk a háló rácσαι-nak pontjai és valamilyen szinten együtt kell mozdulnunk ahhoz, hogy a háló jól műkö-djön, például amit kicsiben a családban meg-tapasztalunk, azt a szeretetet ha továbbad-juk, próbáljuk kivinni a baráti körbe, a faluba, a vi-lágba, akkor szépen kezd a háló valamilyen irányba mozdulni, tud növekedni. Erős sze-retetkapcsolat tud kialakulni Istennel és egy-mással, embertársainkkal.

Isten azt szeretné, ha az ember szeretetben gondolkodna és ha sokan együtt tesszük ezt, akkor tud krisztusi közösség épülni és ekkor tud Jézus, az ünnepelt és mi magunk is az Ő születésnapjának ünnepén nem magányos lenni.

Udvari Melánia

Impresszum

Kiadja a Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 300 példányban.